

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XC. perueniens vsque ad DCC.XIV. nempe à Gregorio Magno Romano Pontifice, vsque ad Gregorium secundum

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annvs 631. Honorii Pap. Annus 6. Heraclii Imp. Annus 22.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15007

Demosthenes Dicitur huius regni rex. *Quatuor* dies quos & duo rixat annos, *Mithridatem* Chrysi macti pueri a iunioribus, *Regis* et heros hinc in rem ad dicitur, *Su* simul effugium suu vitamque reuocant, *Spartum* aliamque Domini quo tempore sanctus, *Reperunt* huius est de flamma iudice flammam. *Oratio* in praesentia Dei quinto Idus Martij, 634
D. C. LXVIII.

Venerunt etiam obscuri in dictio epinaphii, clara tamen est memoria martyris, qua ponitur inter martyres in tabulis Ecclesiasticis, in vniuersa Ecclesia Catholica annis singulis repetenda tertio Idus Septembris, fortasse quod ea die cepit eius inuentum, vel translatum fuerit.

IESU CHRISTI
ANNVS 631.

HONORII PAP. ANNVS 6.
HERACLII IMP. ANNVS 22.

Sexcentisimus trigentesimus primus agitur Redemptoris Dominus, Indictione quarta, quo res Orientalis Imperii huiusmodi imaginem ceperunt. Ex quo etiam Heraclius Imperator et naufragus a fide mala cuncta Romanum Imperium inuadit: nam usque dum coluit pietatem, Deus prodebat: cetera fidelium: ubi vero de acceptis beneficiis nimis ingratum apparuit, excitatur contra eum barbarus Arabes, de quibus nihil tale tuerat. Ita nouit Deus in rebellis fidei Catholice Principes excitare gentes vicinos: quibus velut virga furoris iratus plagas illis iniigit.

Hoc siquidem anno (vt produnt Annales) post Maronem Principis obitum, cum in Persarum Regnum potentia collapsa penitus esset, consumptis inter se ipsis bello civili, ceperunt Arabes bellum gerere aduersus Romanos: quanto autem eos damno affecerint, que dictum sumus ante sequentibus, demonstrabunt. Laborantibus itaque Heraclius pro Monothelitarum heresi roboranda, cooperante cum ipso, immo impellente eum Sergio Constantinopolitano Episcopo. Porro res ita se habebat, vt palchro velamine pacis entos impius obtegeret: et ad viuismodi ipsorum conatus potius extirpatione, quam eius propagatio exteriis videretur. Etenim que se habebant Monothelitarum, defensores se esse Chalcedonensis Concilij, hanc vero tam Nestoti, quam Eutycheis, sine aliorum, euerfotes adeo vt toto fere hoc tempore, quo vixerunt, tum Sergius, tum Heraclius persecerunt inter suos Catholico nomine: nec per annos plures fuit eiusmodi hereticorum vastities decreta. Quomodo autem ista se habuerint, quae annis sequentibus dictam sumus, aperient.

Quod vero ad res pertinet Occidentales: hoc ipso anno, vixit Clotharius Rex Francorum annos quadraginta quatuor regnauit, ex hac vita migravit, relicto totius regni haerede suo filio Dagoberto. Sed antequam de successore agamus, quae de eo sunt reliqua, nec ceti anni periculo detrahi possunt, hic memoria digna in medium affertur: & penum quae ab Aimoino in hac vici banarantur.

Hinc, inquit, Clotharium beatus Salpentinus quidem Archidiaconus, postmodum autem Biterreus Episcopus, anteriori tempore vt nos liberauerat sibi in commendam, septem primis diebus confinnato ieiunio. Fuit autem Clotharius pius, litteris eruditus, timori Dei plenus, pauperibus necessaria tribuens, Ecclesiarum Domini atque sacrorum utilitati consulens. Verum tamen praedictum seruum a se ipso subreptum est ei, vt beatum Lupum Sacerdotem inueniret a se ipso expulsum, in exilium mitteret. Sed praestat haec petere ex Actis ipsius Lupi sanctissimi viri, vbi causa exili palchre textur, & Regis penitentia

digna memoria recensetur, Causa enim, cur c. Alaric, in rebus ab eo gestis sic aperitur.

Postquam Clotharius Burgundiae regnum obtinuit, Farulfum virum multa saeculi dignitate pollentem ob regia negotia curanda se ablegauit. Is a Rege Latere digressus eius iussa quam primum exequitur, vbi prope Senones venit, multa animi indignatione caput per-moueri, quod sanctus Antistes ei cum moneribus obuiam non proderet. Deinde intra urbem susceptus, totum vultu beatum virum intuebatur. Sed auduit ab eo: Oportet semper obedire magis Deo, quam hominibus. Sacerdotis est plerumque regere, & Principes sancti diuina praecepta docere: itaque par est illis ad eum potius accedere. Farulfus ita & furore percussus, multa ad Regem de sancto viro sal-sa retulit, aditus etiam oper a negotio Medogisili, qui in sancti Remigi suburbio monasterium tenuit, sancti Episcopi locum occupare conabatur. Is ergo nescius viri regis aures incantantibus, Clotharius Rex commotus beatum Antistitem iubet exulare Vi-nemagi, qui est Neustriae pagus, vbi eum inualto conuertit se tradit, additque demum in ipsum opera sancti Ragnigisli Archidiaconi & sancti Vuinebandi reuocatum fuisse.

Quanto autem eum Rex Clotharius accepit desiderio, ista ibi si. b. dicitur: Letatur Rex & precere omnes gratulatur tanti Antistitis praesentia: contemplantur eum Rex, patate flexus, ad pedes eius humi prosternitur: veniamque ab illo deprecatur. Cercens vero cum afflictum, corpus eius macie confectum, caput intorsum, barbatoque minime rasam ob cumulatissimum abstinentiae rigorem: tremens & euilans Rex cum multo genitu eius miferis se regem faceret, & sancti viri delatoribus dira imprecatur: iubeatque eum honorifice tractari, contempnaque & barbata randeri. Postquam autem suus ei dolor reditus est, eius iterum voluit Rex conuulso interesse. Ibi sum, Christo agente, repentina conuersione cernere erat regem ex persecutore factum ministrum beati viri, & sui manibus ei cibum porrigentem, qui antea illi penuriam attulerat.

Rursus vero petens sui facinoris veniam, a sancto Episcopo lenatur e pulchre, multi a quo ei offeri numerata Ecclesiae vsibus profutura, atque ita demum iubet eum ad suam urbem se recipere. hactenus de sancti Lupi ab exilio restitutione: ex quo discant sacer-dotes cultores se esse debere iustitiae, & nihil remittere facie: dotalis constantiam timore Regum. Siquidem alterum de duobus sit necessarium fore, vt vel cedentes veritati Reges, & victi virtute, se (vt decet) subiciant sacerdotibus, vel si resiliant, obstinateque eisdem persequantur, parari sibi hac ex parte maiorem gratiam, & glorio-siorem preparari coronam sacerdotes ipsi non dubitent, secundum illud Ambrosii in obitu Valentiniani: Felicium Episcopos persequantur Imperatores, quam diligant. Porro quod pertinet ad sanctum Lupum, vir mirificus egregia clauit sanctitate, inque edendis miraculis mite virtus eius enituit.

Defuncto igitur Clothario Rege, eius filius Dagobertus solus potitur Francorum regno, cuius regimini reliquerat Clotharius praefectum Pipinum Ducem Neustriae, quem sibi in maiorem domus ob egregias ipsius virtutes idem Clotharius adscieuerat. Sed tanti viri summa pietate insignis memoria haud est praeterenda. Dicendus hic Pipinus eius nominis primus, ex quo duo alii, secundus scilicet, ipsius nepos, & tertius s. ipinus secundus nepos, qui etiam regnum Francorum per Zachariam & Stephanum Romanos Pontifices est adeptus: vt videas, ex quibus progenitoribus ille prouenerit. Accepimus ista ex Stephano Abbate, qui res gestas S. Modaldi Archiepiscopi Treuirensis profecutus est: vbi, ne confundatur: historia de duobus Pipinis viti clarissimis genus textur. Prior enim, de quo est sermo, fuisse ponitur Carlomanni senioris filius, qui ex nupta sibi feti-religiosissima femina hos accepit liberos, Grimoaldum, Gertudem, & Beggam pietate omnes insignes, ex Begga autem iuncta matrimonio Ansegiso filio sancti Aualsi postea Metensis Episcopi, sic natus Pipinus iunior, senioris nepos, eius nominis secundus, ex quo natus est Carolus cognomento Martellus: ex Carolo vero tres sunt geniti filii, Carolus, Carlomannus, atq; Pipinus tertius ordine, primus autem eius generis Rex Francorum.

III.
S. LVPVS
SENONENSIS
EPISCOPUS
EXVLAT.

IV.

V.

TRIS PI-PINI.

